

Creștinul și obiceiurile sale

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Cum își va ține tânărul _____
cărarea? Îndreptându-se după _____. Te caut
_____, nu mă lăsa să _____ de la
poruncile Tale. Strâng _____,
ca să nu păcătuiesc _____!” (Psalmii 119:9-11)

Obiceiurile tale arată care este țelul tău în viață și în ce direcție te îndrepti. Daniel obișnuia să se roage de trei ori pe zi (Daniel 6:10). Pavel avea obiceiul să meargă la sinagogă (Faptele 17:1,2). Tot el ne avertizează: „Tovărășiile rele strică obiceiurile bune” (1 Corinteni 15:33). Dacă vrem să scăpăm de obiceiurile rele, atunci să cultivăm obiceiuri bune!

„Pentru aici și pentru veșnicie, fiecare dintre noi devine ceea ce fac din el obiceiurile. Viața celor care își formează obiceiuri bune și care sunt credincioși în îndeplinirea fiecărei datorii va fi ca o lumină strălucitoare, răspândind raze sclipitoare pe cărarea altora.” – Ellen G. White, *Mărturii pentru biserică*, vol. 4, ed. 2015, p. 393

Cărarea creată de un obicei este drumul cel mai scurt până la recompensa pe care o dorești. Obișnuința este a doua natură, este decizia înrădăcinată în suflet. Ea poate fi rea sau bună. Săptămâna aceasta vom studia despre câteva obiceiuri bune care ne vor ajuta să administrăm corespunzător ce ne-a încredințat Dumnezeu.

Cu toții avem obiceiuri. Dar ce fel de obiceiuri avem? Bune ori rele? Dintre toate obiceiurile pe care ar trebui să le aibă un creștin, cel mai important este obiceiul de a-L căuta pe Dumnezeu mai înainte de orice.

„În fiecare dimineață, consacrați întreaga voastră ființă, sufletul, trupul și spiritul, lui Dumnezeu. Deprindeți obiceiul de a petrece timp în meditație și încredeți-vă din ce în ce mai mult în Mântuitorul vostru.” – Ellen G. White, *Minte, caracter, personalitate*, ed. 2015, p. 25. Este o deprindere pe care ar trebui să o aibă oricine vrea să intre pe poarta strâmtă „care duce la viață” (Matei 7:14).

Dumnezeu a spus: „Să nu ai alți dumnezei afară de Mine” (Exodul 20:3). Iar Isus ne-a îndemnat să căutăm „mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui” (Matei 6:33). De asemenea, Domnul spune: „Mă veți căuta și Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta cu toată inima” (Ieremia 29:13).

1. Ce înseamnă să-L căutăm mai întâi pe Dumnezeu?

Matei 22:37,38 _____

Coloseni 3:23 _____

Isus L-a pus pe Dumnezeu pe primul loc. Lucrul aceasta se poate observa încă de când a mers prima dată la Ierusalim, la doisprezece ani. Când Maria L-a găsit în Templu și L-a certat, El a răspuns: „Trebuie să fiu în casa tatălui Meu” (Luca 2:49).

De-a lungul vieții, Isus a tânjit după comuniunea cu Tatăl Său, după cum vedem din obiceiul Său de a Se ruga. Ucenicii nu puteau înțelege de ce Se ruga atât. Nici chiar toate puterile întunericului nu-L puteau despărți de Tatăl, pentru că Își formase obiceiul de a rămâne în contact permanent cu El.

Noi putem urma exemplul Său dacă luăm decizia de a-L iubi pe Dumnezeu cu toată inima, cu tot sufletul și cu tot cugetul. Ne putem forma obiceiul de a-L căuta mai întâi pe Dumnezeu rugându-ne, studiind Cuvântul Său și căutând să imităm caracterul lui Isus în tot ce facem. Și există oare deprindere mai importantă pentru un creștin?

Ocupă într-adevăr Dumnezeu primul loc în viața mea? De unde știi?

Luni, 19 martie

Domnul vine curând

2. Ce atitudine ar trebui să avem față de a doua venire a lui Isus? De ce trebuie să ținem cont de ea în tot ce facem?

Luca 12:35-48 _____

Administrarea bunurilor lui Dumnezeu ar trebui practică din perspectiva revenirii lui Isus. Adevăratul caracter al unui creștin va ieși la iveală din faptele lui. Un ispravnic credincios își îndeplinește responsabilitățile veghind și lucrând ca și cum stăpânul ar fi de față. El trăiește pentru viitor și lucrează cu devotament zi de zi. „Dar cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Isus Hristos” (Filipeni 3:20).

Avraam aștepta „cetatea cu temelii tari” (Evrei 11:10), iar Pavel aștepta revenirea lui Hristos (Evrei 10:25). Ei se gândeau la viitor, anticipau, făceau planuri și se pregăteau să-L întâmpine pe Isus dintr-o clipă în alta. Și noi trebuie să ne formăm această deprindere de a ne fixa privirea asupra apogeului Evangheliei (Tit 2:13). În loc să aruncăm din când în când o privire la profeții, să ne uităm la ele tot timpul, veghind și lucrând, mereu conștienți de veșnicia care ne așteaptă la revenirea lui Hristos. Totodată, să evităm să facem speculații cu privire la evenimentele din timpul sfârșitului. Făgăduința revenirii dă direcție vieții noastre, ne oferă perspectiva corectă asupra

prezentului și ne ajută să nu uităm ce contează în viață. Așteptarea revenirii lui Isus ne dă identitate și un scop în viață.

„Pentru că noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele ce nu se văd, căci lucrurile care se văd sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd sunt veșnice” (2 Corinteni 4:18).

Da, moartea și realitatea mereu prezentă a morții ar trebui să ne facă mereu conștienți de scurtimea și de efemeritatea vieții noastre aici. Dar făgăduința revenirii ar trebui să ne arate că moartea însăși este trecătoare. Să trăim în lumina acestei făgăduințe, care ar trebui să influențeze viața fiecărui creștin. Să ne formăm obiceiul de a trăi mereu în așteptarea revenirii Sale. Chiar numele pe care îl purtăm vorbește despre această realitate.

Marți, 20 martie

Timp folosit sau irosit?

Poți opri în loc ceasul, dar nu și timpul. Timpul nu așteaptă; el merge înainte, chiar și atunci când noi stăm și nu facem nimic.

3. Ce ne spun textele următoare despre valoarea timpului și despre viața noastră pe acest pământ?

Iov 8:9 _____

Psalzii 39:4,5 _____

Psalzii 90:10,12 _____

Eclesiastul 3:6-8 _____

Iacov 4:14 _____

Timpul este limitat și irepetabil, și creștinii trebuie să-l gestioneze bine. Trebuie să ne deprindem să-l folosim înțelept, concentrându-ne atenția pe lucrurile care contează în viața aceasta și în cea viitoare. Să-l gestionăm ținând cont de ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu că este important și de realitatea că timpul, odată trecut, nu se mai întoarce. Dacă pierdem bani, s-ar putea să-i recuperăm, înmulțiți chiar. Însă, dacă pierdem timp, este pierdut pentru totdeauna. Este mai ușor să pui la loc în coajă un ou decât să aduci înapoi o clipă din trecut. Timpul este unul dintre cele mai prețioase bunuri pe care le-am primit de la Dumnezeu. De aceea trebuie să ne formăm obiceiul de a fructifica la maximum fiecare moment din viață! „Timpul nostru îi aparține lui Dumnezeu. Fiecare clipă este a Sa, iar noi avem obligația solemnă de a o folosi spre slava Lui. Cu privire la niciun alt talant pe care ni l-a încredințat, Dumnezeu nu va cere o socoteală mai strictă decât cu privire la timpul nostru. Valoarea timpului este mai presus de orice evaluare. Domnul Hristos a considerat fiecare clipă ca fiind prețioasă și așa ar trebui să o considerăm și noi. Viața este prea scurtă pentru a fi risipită fără rost. Nu avem decât câteva zile de probă, în care trebuie să ne pregătim pentru veșnicie. Nu avem niciun timp de pierdut, niciun timp pe care să-l dedicăm plăcerii egoiste, niciun timp pentru a ne îngădui să păcătui-
im.” – Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, ed. 2015, p. 255

Ce sfat ne dă Pavel în Efeseni 5:15,16 și cum îl putem aplica noi?

Miercuri, 21 martie Sănătatea minții, a trupului și a sufletului

Când a fost creat, omul era desăvârșit din punct de vedere mintal, fizic și spiritual. Însă păcatul a distrus această desăvârșire. Dar vestea cea bună a Evangheliei este că Dumnezeu vrea să ne readucă la starea de la început.

4. Ce speranță ne este dată în următoarele pasaje biblice? Cum să trăim în timp ce așteptăm această restaurare finală?

Când a fost pe pământ, Hristos a depus eforturi neobosite pentru înălțarea omului din punct de vedere spiritual, mintal și fizic, anticipând restaurarea finală de la sfârșit. Vindecările pe care le-a făcut ne dovedesc că Dumnezeu vrea să fim sănătoși. De aceea, trebuie să ne formăm obiceiuri care să promoveze un stil de viață sănătos pe toate planurile.

În primul rând, *mintea* se dezvoltă dacă este pusă la lucru. Umple-ți mintea cu „tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, vrednic de primit” (Filipeni 4:8). Gândurile de felul acesta aduc pace (Isaia 26:3), iar „o inimă liniștită este viața trupului” (Proverbele 14:30). Obiceiurile sănătoase în ce privește activitatea minții îi permit „centrului de comandă” al organismului să funcționeze în condiții optime.

În al doilea rând, *obiceiurile fizice* bune, precum exercițiul și alimentația adecvată, sunt indicii că avem grijă de noi înșine. Mișcarea reduce stresul și tensiunea arterială, îmbunătățește dispoziția și este un remediu contra îmbătrânirii mai eficient decât orice produs farmaceutic sau cosmetic.

În al treilea rând, creștinul își va forma deprinderi care să dea *vigoare sufletului*. Înălță-ți sufletul la Dumnezeu și încrede-te în El (Psalmii 62:5). Sufletul tău va prospera când „umbli în adevăr” (3 Ioan 3) și va fi păzit întreg, „fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Hristos” (1 Tesaloniceni 5:23).

Gândește-te la obiceiurile tale și la efectul lor asupra sănătății tale spirituale, fizice și psihice. Ce schimbări ar trebui să faci? Ce decizii poți lua și ce făgăduințe biblice poți revendica pentru a-ți spori calitatea vieții în timp ce aștepti restaurarea finală?

Autodisciplina, stăpânirea de sine sau înfrânarea, este una dintre cele mai valoroase trăsături de caracter pe care le poate avea un administrator creștin. Autodisciplina ne ajută să deosebim binele de rău (Evrei 5:14), să recunoaștem problemele imediate și să suportăm totuși cu calm și smerenie presiunea și lucrurile de importanță secundară, să facem ce este corect, indiferent de consecințe. Daniel a rămas de partea binelui și în groapa leilor, spre deosebire de Samson, care a dus o viață de plăceri și nu a dat dovadă decât rareori de stăpânire de sine ori de judecată sănătoasă. Iosif a rămas de partea binelui în casa lui Potifar, spre deosebire de Solomon, care s-a închinat la idoli (1 Împărați 11:4,5).

5. Ce ne spune Pavel despre înfrânare? De ce se autodisciplina el?

1 Corinteni 9:24-27

„Lumea s-a dedat la plăceri. Rătăcirile și minciunile sunt fără număr. Cursele lui Satana pentru a pierde suflete s-au înmulțit. Toți aceia care vor să-și desăvârșească sfințenia în temere de Dumnezeu trebuie să învețe cumpătarea și stăpânirea de sine. Apetitul și patimile trebuie puse sub stăpânirea puterilor mai înalte ale minții. Stăpânirea de sine este absolut necesară, ca să avem cea forță intelectuală și cea pătrundere spirituală care ne vor face în stare să înțelegem și să practicăm adevărurile sfinte ale Cuvântului lui Dumnezeu.” – Ellen G. White, *Viața lui Iisus*, ed. 2015, pp. 75–76

Autodisciplina se perfecționează prin exersare zilnică. Dumnezeu te-a chemat să fii sfânt în toată purtarea ta (1 Petru 1:15) și să te

străduiești să fii evlavios (1 Timotei 4:7). Creștinii trebuie să exerseze autodisciplina cum exersează muzicienii și să se antreneze să fie disciplinați cum se antrenează sportivii. Să ne disciplinăm, prin puterea lui Dumnezeu și prin eforturi serioase, în lucrurile care contează cu adevărat!

Cum ne putem deprinde să ne supunem lui Dumnezeu, singurul care ne poate da disciplina necesară pentru a fi administratori credincioși și evlavioși în această lume căzută și coruptă?

Vineri, 23 martie

Un gând de încheiere

De-a lungul istoriei, au existat oameni care au umblat cu Dumnezeu la fel ca Enoh și ca Noe. De exemplu, Daniel și prietenii lui „și-au dat seama că, pentru a sta ca reprezentanți ai religiei adevărate în mijlocul religiilor false ale păgânismului, trebuie să aibă o minte clară și să-și desăvârșească un caracter creștin. Și Dumnezeu Însuși le era Învățător. Rugându-se continuu, studiind cu conștiinciozitate, păstrând legătura cu Cel Nevăzut, umblau cu Dumnezeu așa cum făcuse Enoh.” – Ellen G. White, *Profeți și regi*, ed. 2011, p. 336

„Umblarea cu Dumnezeu” definește activitatea administratorului creștin, aceea de a trăi zi de zi în legătură cu Dumnezeu. Un om înțelept își va forma obiceiul de a umbla cu Dumnezeu în această lume coruptă, fiindcă numai în acest fel va fi protejat de relele care domnesc în ea.

Administrarea creștină este o activitate de-o viață întreagă și are ca punct de plecare încheierea legământului cu Dumnezeu (Amos 3:3). Cerințele ei sunt să umblăm în Hristos (Coloseni 2:6), să trăim o viață nouă (Romani 6:4), să trăim în dragoste (Efeseni 5:2), să ne purtăm cu înțelepciune (Coloseni 4:5), să umblăm în adevăr (Psalmii 86:11), să umblăm în lumină (1 Ioan 1:7), să umblăm în neprihănire (Proverbele 19:1), să umblăm după Legea lui Dumnezeu (Exodul 16:4), să umblăm în fapte bune (Efeseni 2:10) și să umblăm pe calea cea dreaptă (Proverbele 4:26).

Biblia: Marcu 15 – Luca 5

1. În ce situație a fost pus tatăl lui Alexandru și al lui Ruf?

2. Cum anume păzeau Zaharia și Elisaveta poruncile și rânduielile Domnului?

3. Ce dată calendaristică și ce nume istorice menționează Luca în evanghelia sa?

4. În urma cărui eveniment au declarat oamenii că au văzut lucruri ne-
maipomenite?

Istoria mântuirii, capitolul 4

5. Ce efect a avut pentru cer vestea căderii omului?

Obiective

- La nivelul cunoștințelor:** Membrii grupei să distingă obiceiurile adoptate de administratorii credincioși.
- La nivelul sentimentelor:** Să aprecieze valoarea cultivării acestor obiceiuri care îi apropie mai mult de Dumnezeu.
- La nivel practic:** Să facă pași concreți către integrarea în practica zilnică a acestor obiceiuri spirituale.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Obiceiuri care fac diferența

- A. Ce înseamnă, concret, să-L căutăm mai întâi pe Dumnezeu?
- B. În ce mod ne poate ajuta o perspectivă corectă să folosim timpul mai eficient?
- C. De ce este importantă pentru administrarea spirituală sănătatea în plan fizic, mintal și emoțional?
- D. În ce fel susține autodisciplina celelalte acțiuni ale noastre ca administratori?

II. Sentimente: Hrănirea spiritualității

- A. Ce atitudini sau opinii personale ar trebui să schimbăm dacă ne dorim să simțim mai profund prezența lui Dumnezeu?
- B. Cum putem avea parte de puterea transformatoare a Duhului Sfânt în vederea dezvoltării obiceiurilor bune?

III. Practic: Schimbări care să dureze

- A. Cum putem produce în viața noastră schimbări durabile, nu doar de moment?
- B. Cum ne putem dezvolta niște obiceiuri care să aibă un impact semnificativ asupra oamenilor din jurul nostru?
- C. Ce importanță are smerenia în cultivarea obiceiurilor bune și cum ne ferește ea de atitudinile fariseice?

Rezumat: Obiceiurile, fie ele bune sau rele, se formează prin repetiție. Sportivii își cultivă abilitățile prin antrenament. Noi spunem despre ei că *practică* un sport. Mulți cunosc zicala: „Practică ce predici!” E timpul să luăm în serios acest îndemn.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. Motivare

Pasajul central: Psalmii 119:9-11.

Ideea de bază. Adevărata administrare creștină a resurselor presupune încorporarea în viață a obiceiurilor și practicilor care dovedesc devotamentul față de Hristos.

În SUA, un antrenor de atletism pentru junioare a intervievat odată o sportivă care se lăuda că putea sări în înălțime 1,67 m. Însă, când a sărit, sportiva nu a putut atinge nici înălțimea minimă obligatorie, de doar 1 m. Fata a reluat antrenamentul de la zero. A exersat fiecare fază a săriturii. În acel an, a stabilit recordul la junioare și a obținut locul al treilea la campionatul statal. Anul următor, a stabilit recordul la campionatele districtuale și s-a plasat pe locul doi la campionatele statale.

Antrenamentul a transformat o visătoare într-o câștigătoare. Mulți visează să facă lucruri mari pentru Dumnezeu, dar numai cei care își perfecționează obiceiurile spirituale prin repetiție vor reuși într-adevăr să facă lucruri mari.

Discuție introductivă. Întreabă-i pe membrii grupei dacă au practicat sau dacă practică vreun sport și ce sport anume. Întreabă-i ce deprinderi sunt necesare în sporturile respective. Apoi întreabă-i ce profesie sau ocupație au. Ce obiceiuri le asigură succesul în domeniile respective? Treceți apoi la discuția despre obiectivele spirituale. Ce obiceiuri ar trebui să-și formeze pentru a atinge aceste obiective?

2. Aprofundarea studiului

Cuvântul „obicei” este definit în general ca fiind deprinderea obținută prin repetare frecventă și îndelungată a unei acțiuni sau a unui comportament. Dacă este vorba de un comportament negativ, avem de-a face cu un viciu sau cu o obsesie. Cei care își doresc să progreseze în plan spiritual, trebuie să-și formeze obiceiuri bune, să câștige deprinderi pozitive.

Comentariu biblic

I. Dumnezeu pe primul loc

(Recitați împreună în grupă Exodul 20:3; Ieremia 29:13; Matei 6:33; 22:37,38; Faptele 17:28, Efeseni 5:15-17; Coloseni 3:23; Luca 12:35-48; Evrei 10:25; 11:10.)

Căutarea mai întâi a lui Dumnezeu dovedește încredere. Iar încrederea este dovedită printr-o viață devotată de rugăciune. Rugăciunea

și meditația de dimineață constituie combustibilul vieții spirituale pentru mulți credincioși. Prima lor activitate de pe agenda zilei este Dumnezeu. Asta înseamnă ca Dumnezeu să fie pentru noi prioritatea numărul unu. Biblia ne spune că Dumnezeu este primordial în viață (Matei 6:33), că este mai important decât stăpânirile (Coloseni 1:16) și că trebuie așezat mai presus de familie și chiar mai presus de viața proprie (Luca 14:26).

De asemenea, principiul aducerii zecimii îl așază pe Dumnezeu mai presus de alte preocupări financiare. Încrederea în Dumnezeu constituie, prin urmare, trăsătura esențială a administrării creștine. Mai mult, administratorii creștini au o perspectivă anticipativă. Creștinismul este religia cea mai plină de speranță și mai luminoasă din câte există. Când studiem Scriptura, întâlnim numeroase visuri, promisiuni, așteptări și posibilități. Iar cea mai importantă dintre toate este promisiunea revenirii lui Hristos. Ea este repetată des și ne dă entuziasm. Ne dă un scop și un sens în viață, ne conferă valoare și apartenență. Aceste binecuvântări ajung la noi datorită apartenenței la familia spirituală, ca urmare a încrederii noastre în această făgăduință. Făcând parte din familia spirituală, noi de-abia așteptăm întoarcerea Domnului, anticipând revenirea Sa prin ascultarea cu credincioșie de învățăturile Sale. Având în vedere făgăduințele minunate ale lui Dumnezeu, de ce s-ar mai gândi vreunul dintre noi să-L așeze pe Hristos pe locul doi în viață?

De discutat. La ce rezultate ne putem aștepta ca urmare a faptului că îl căutăm mai întâi pe Dumnezeu?

II. Managementul timpului

(Recitiți împreună în grupă Iov 8:9; Iacov 4:14; Psalmii 39:4,5; 90:10,12 și Efeseni 5:15,16.)

Nu putem da timpul înapoi și nu putem retrăi trecutul. Timpul pierdut astăzi este pierdut pentru totdeauna. Timpul este cel mai prețios lucru de care dispunem. Cum să-l folosim cât mai bine?

Pentru a răspunde, să ne întoarcem la Legea lui Dumnezeu și la porunca a patra, singura care se referă la timp. Porunca a patra reglementează munca și odihna. Ea ne cere să lucrăm șase zile și să ne odihnim în ziua a șaptea. Israelul din vechime se deosebea de toate societățile antice prin săptămâna de șapte zile. Obiceiul lui Isus era să Se închine în ziua de odihnă, numită Sabat. La fel, Pavel se închina în mod obișnuit în Sabat (Faptele 17:1,2). Calendarul evreiesc păstra un echilibru între

muncă și odihnă spirituală și fizică (cerute de porunca a patra) prevăzând sărbători și un post, perioade pentru semănat și pentru recoltat. Existau sărbători de familie, precum ospățul nunții din Cana (Ioan 2), un eveniment pe care Isus L-a onorat cu prezența Sa și căruia i-a acordat timp.

Munca, familia, odihna și închinarea par a fi temele predominante ale poruncii a patra. Ce pare a lipsi este învățătura explicită cu privire la modul de petrecere a timpului și la recreere. Progresele tehnologice ne-au simplificat munca, iar cultura contemporană umple vidul creat cu distracții care, în mare parte, sunt lipsite de sens și chiar distructive. Porunca a patra ne oferă totuși principiile sacre pentru folosirea adecvată a timpului liber și pentru alegerea activităților recreative potrivite.

De discutat. Ce principii ne prezintă porunca a patra privitor la modul în care să ne petrecem săptămâna? Ce texte din Scriptură ne arată că activitățile recreative trebuie să corespundă în spirit principiilor fundamentale de folosire a timpului și că, dacă nu corespund, trebuie evitate?

III. Obiceiuri sănătoase

(Recitați împreună în grupă 3 Ioan 1-3; Apocalipsa 21:1-5 și 1 Corinteni 9:24-27.)

Munca (exercițiul fizic) contrabalansată de odihnă (Sabatul) a fost stabilită de la început, de când a fost creat omul, înainte de intrarea păcatului (Geneza 2:3-15). Sfaturile cu privire la consumul de băuturi (Proverbele 20:1; 23:29-35), la moralitatea sexuală (Leviticul 18 și 1 Corinteni 6:18-20), la diferite boli (Leviticul 14), plus sfaturile suplimentare asupra altor probleme fizice subliniază importanța stabilirii de obiceiuri sănătoase. Pentru o bună administrare creștină a vieții, aceasta este o condiție necesară.

Pavel a admirat disciplina atleților și a apelat la alegare pentru a explica principiile spirituale legate de autocontrol (1 Corinteni 9:24-27; 2 Timotei 4:7; Evrei 12:1-3). Făgăduința dată de Dumnezeu Israelului antic este la fel de semnificativă și pentru copiii Săi de astăzi: „Dacă vei asculta cu luare-aminte glasul Domnului, Dumnezeului tău, dacă vei face ce este bine înaintea Lui, dacă vei asculta de poruncile Lui și dacă vei păzi toate legile Lui, nu te voi lovi cu niciuna din bolile cu care am lovit pe egipteni, căci Eu sunt Domnul, care te vindecă” (Exodul 15:26).

De discutat. Ce ne spun despre relația dintre minte și corp textele revăzute în cadrul acestei secțiuni? În ce constă rolul preventiv al legi-

lor referitoare la alimentație și la relațiile sexuale și al poruncii despre Sabat?

3. APLICAȚIA

Ne mai surprinde relația lingvistică dintre cuvintele „discipol” și „disciplină”? Poate Hristos să accepte *discipoli nedisciplinați*? Există oare termeni mai incompatibili decât aceștia? Creștinii autentici vor fi disciplinați în toate aspectele administrării – spiritual, fizic, mintal, financiar, emoțional etc.

La aceste virtuți practice pot fi adăugate altele. Putem găsi liste ale obiceiurilor și practicilor creștine în Galateni 5, 2 Petru 1 și în alte locuri. Studiul de săptămâna aceasta nu este exhaustiv, desigur, ci ne oferă doar posibilitatea de a ne concentra atenția asupra câtorva practici fundamentale necesare în viața fiecărui credincios.

Întrebări

1. Cum putem cultiva obiceiurile esențiale administratorilor creștini?

2. Ce aport are disciplina fizică la succesul în plan spiritual?

3. Cum ne putem folosi timpul mai bine, în condițiile în care suntem înconjurați de oameni cu o viață haotică?

4. În ce fel ne poate ajuta stilul de viață echilibrat să fim administratori creștini mai eficienți?

5. Cum ne pot ajuta studiul Bibliei și rugăciunea să menținem revelația lui Hristos în centrul atenției noastre?

6. La ce alte resurse (în afară de Biblie) putem apela pentru a ne menține atenția îndreptată către lucrurile spirituale?

4. ACTIVITATE

Obiceiurile bune se formează greu, în vreme ce obiceiurile rele se formează foarte repede. Îl avem însă de partea noastră pe Dumnezeu, care are putere peste toate lucrurile. Pavel scrie: „Pot totul în Hristos, care mă întărește” (Filipeni 4:13).

Sugestie. Faceți-vă o scurtă evaluare. Fiecare să răspundă în scris la următoarele întrebări: Care sunt calitățile mele? Ce lucruri aș putea face altfel? Ce obiceiuri mă pot ajuta să-mi păstrez calitățile?

Fiecare să păstreze răspunsurile ca să le poată reciti mai târziu.